

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/348/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115201062
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115201062.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanému C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o návrhu žalovaného na obnovu konania vo veci Okresného súdu Prešov č.k. 10Ro 27/2013, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 25C/16/2015-30 zo dňa 20.07.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) o návrhu žalovaného súdu podaného 16.01.2015, ktorým žiadal, aby súd povolil obnovu konania sp. zn. 10Ro 27/2013 a aby povolil odklad vykonateľnosti rozhodnutia v konaní 10Ro 27/2013 rozhodol napadnutým uznesením tak, že návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 10Ro 27/2013 zamietol, návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prešov spisová značka 10Ro 27/2013 zo dňa 01.02.2013 zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe návrhu žalobcu Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 10Ro 27/2013 vydal dňa 01.02.2013 platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 1.388,12 eur spolu s 0,024 % úrokom z omeškania denne zo sumy 920,35 eur od 18.01.2013 do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 12.03.2013 a vydaný bol z dôvodu, že žalovaný nezaplatil časť poskytnutého úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril so žalobcom dňa 26.05.2008.

Pokiaľ žalovaný v dôvodoch svojho návrhu tvrdil, že sa objavili nové skutočnosti, ako aj rozhodnutia, ktoré boli v čase napadnutého rozhodnutia, o ktorých však nemal vedomosť a v ktorých súd judikoval, že niektoré zmluvné podmienky v úverových zmluvách sú neprijateľnými, tvrdiac súčasne, že o týchto nových skutočnostiach pre podanie mimoriadneho právneho prostriedku sa dozvedel po konzultácii so Združením Brániť sa oplatí - BSO, mal súd prvého stupňa za to, že nebola zachovaná subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Aj keď žalovaný tvrdil, že sa o skutočnostiach rozhodujúcich pre podanie návrhu na obnovu konania dozvedel až v decembri 2014, tieto jeho tvrdenia sú podľa súdu prvého stupňa účelové. V konaní ho totiž zastupuje na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 16.01.2014 advokát JUDr. Igor Šafranko, ktorý sa dlhodobo špecializuje na konania súvisiace s ochranou spotrebiteľa. Len na Okresnom súde Prešov zastupuje/zastupoval spotrebiteľov v 452 veciach. Argumentuje pritom rozsudkami Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj rozsudkami iných okresných a krajských súdov, keďže spotrebiteľov zastupuje na celom území Slovenska. Tento advokát zastupuje žalovaného aj v ďalších troch veciach vedených na Okresnom súde Prešov. Podľa súdu prvého stupňa je preto zrejmé, že informácie a znalosti o možnosti obnovy konania právny zástupca žalovaného, a teda aj žalovaný, mali už v čase prevzatia právneho zastúpenia žalovaného advokátom a žalovaný nemôže v súčasnosti preto tvrdiť, že sa o nich dozvedel až v decembri

2014. Podľa súdu prvého stupňa minimálne od času plnomocenstva podpísaného dňa 16.01.2014 začala žalovanému plynúť subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Tvrdenia žalovaného, že o skutočnostiach rozhodujúcich pre podanie návrhu na obnovu konania sa dozvedel až v decembri 2014 nepreukazuje ani čestné prehlásenie Združenia Brániť sa oplatí - BSO. Ide o tvrdenia žalovaného, ktoré sú účelové.

Súd prvého stupňa preto, citujúc ustanovenia § 230 ods. 1 a 3, § 228 ods. 1 písm. a), e), § 233 a § 234 ods. 2 O.s.p. návrh žalovaného na obnovu konania zamietol, zamietnuc súčasne návrh na odklad vykonateľnosti žalovaným označeného platobného rozkazu.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný majúc za to, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav veci a nesprávne právne vec posúdil. Podľa žalovaného zistenia súdu vychádzajú z predstáv a myšlienkových konštrukcií, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a ani v platnom poriadku. Pokiaľ súdu predložil plnú moc zo dňa 16.01.2014, ide o procesné plnomocenstvo, ktoré predložil v 5 veciach (vrátane spornej) vedených na Okresnom súde Prešov. Ani v jednej z vecí vedených na Okresnom súde Prešov sa nespomínajú rozsudky Súdneho dvora Európskej únie, na ktoré poukazuje v súdnej veci. Nie je jasné, na základe čoho okresný súd dospel k záveru, že jeho zástupca už v januári 2014 vedel, že ho v decembri 2014 požiada o zastupovanie vo veci obnovy konania a že vedel o dôvodoch obnovy konania. Podľa žalovaného, aj keby to jeho právny zástupca vedel, nevyplýva z toho, že by to vedel aj on. Navyiac, a to uviedol už v návrhu na obnovu konania, o možnosti obnovy sa nedozvedel od svojho právneho zástupcu, ale od združenia na ochranu spotrebiteľov a za zástupcom prišiel už rozhodnutý so žiadosťou, aby ho v konaní o obnovu konania zastupoval.

Žalovaný poukázal na niekoľko rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie, ako aj na to, že zákonodarca v ustanovení § 230 ods. 1 O.s.p. nehovorí o tom, že návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď sa ten, kto obnovu konania navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy. Z tohto ustanovenia vyplýva, že návrh treba podať v lehote troch mesiacov od času, keď sa ten, kto obnovu konania navrhuje, o dôvode obnovy dozvedel alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Tieto podmienky nemusia byť splnené súčasne, ale alternatívne, ako to konštatoval Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/147/2014 z 19.02.2015. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v návrhu na povolenie obnovy konania napáda len právne posúdenie veci súdom, s ktorým nie je spokojný. Žiadnym spôsobom nespochybňuje nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o oprávnenosti nároku žalobcu a pokiaľ s vydaným platobným rozkazom nesúhlasil, mal právo podať proti nemu odpor. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol v skutočnosti rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal konkrétne skutočnosti, na základe ktorých je vydaný platobný rozkaz v rozpore s rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva, rozsudkom súdu z 27.06.2000, spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a s rozsudkom súdu z 21.11.2002- prípad C-473/00 Cofidis SA ani nepreukázal účastníkom týchto konaní a návrh na obnovu konania podal po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť uplynutím 20-teho dňa od zverejnenia o rozhodnutí, na ktoré sa odvolával v úradnom vestníku Európskej únie. Trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania začína plynúť uplynutím 20-teho dňa od zverejnenia rozhodnutí v úradnom vestníku Európskej únie, v ktorom je každé rozhodnutie Európskeho súdneho dvora publikované a tým je aj záväzná pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že neboli dôvody ani na potvrdenie, ani pre zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podstatou odvolacích dôvodov žalovaného je argumentácia zakladajúca sa na tom, že súd prvého stupňa svoj záver o oneskorení s podaním návrhu na povolenie obnovy konania založil na domnienke, že žalovaný sa musel o dôvode na povolenie obnovy konania dozvedieť už v čase, keď podpísal svojmu právnomu zástupcovi plnomocenstvo na zastupovanie dňa 16.01.2014.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Každé uplatnenie práva na súde a posúdenie uplatneného práva súdom podlieha procesným pravidlám upraveným právnym predpisom, ktorý je platný v čase rozhodovania súdu.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 230 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa, pre začiatok plynutia lehoty na podanie návrhu na obnovu konania je podstatné to, kedy sa účastník podávajúci návrh na povolenie obnovy konania reálne o dôvode obnovy konania dozvedel, nie kedy sa o tomto dôvode dozvedieť mohol.

Žalovaný tvrdil, že informáciu o okolnostiach pre podanie návrhu na obnovu konania sa dozvedel začiatkom decembra 2014 od Združenia Brániť sa opláť - BSO. Čestné prehlásenie v tomto zmysle pripojil k návrhu na povolenie obnovy konania a je potrebné uviesť, že ide o čestné prehlásenie podpísané žalovaným, nie o čestné prehlásenie Združenia Brániť sa opláť - BSO, ako uviedol súd prvého stupňa: Toto čestné prehlásenie nie je datované, nie je teda zrejmé, kedy bolo spísané a kedy svoj podpis k tejto písomnosti predloženej žalovaným pripojila osoba konajúca za Združenie Brániť sa opláť - BSO. Tento nedostatok podania predloženého súdu vzbudzuje pochybnosti o jeho relevantnosti.

Ustanovenie § 228 ods. 3 O.s.p. upravuje špecifické náležitosti návrhu na obnovu konania, medzi ktoré patrí aj skutočnosť svedčiaca o tom, že návrh je podaný včas s dôkazmi, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať. Ak nemá návrh na obnovu konania zákonom požadované náležitosti, je potrebné postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať navrhovateľa k odstráneniu väd podania v závislosti od konkrétnych okolností podaného návrhu, osobitne vtedy, ak špecifické náležitosti návrhu nie sú úplné, sú nezrozumiteľné alebo neurčité.

Rozhodovací proces súdu nie je možné zakladať na domnienkach, v konkrétnom prípade na domnienke, že ak o dôvode obnovy musel vedieť právny zástupca žalovaného, musel o nej vedieť aj žalovaný, keďže plnomocenstvo právnomu zástupcovi podpísal 16.01.2014 a podanie návrhu na súd 16.01.2015 má evokovať záver, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene.

Odvolací súd z dôvodov, ktoré uviedol, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude zistiť, či žalovaný podal návrh na obnovu konania v zákonnej lehote troch mesiacov od času, keď sa o dôvode obnovy podľa vlastného tvrdenia dozvedel. V tejto súvislosti, v záujme úplnosti, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že úvaha súdu prvého stupňa o účelovosti tvrdenia žalovaného o čase, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy, nie je v rozpore s pravidlami formálnej logiky posudzovania konania ľudského jedinca. Je zaiste neobvyklé, aby účastník konania zastúpený advokátom dôvody obnovy zisťoval a oboznamoval sa s nimi u tretej osoby.

V závislosti od zistení, ku ktorým súd prvého stupňa dospeje, opätovne o návrhu žalovaného na povolenie obnovy konania rozhodne. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa, ktorý je v zmysle ustanovenia § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, rozhodne aj o trovách konania pred súdom prvého stupňa, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.